

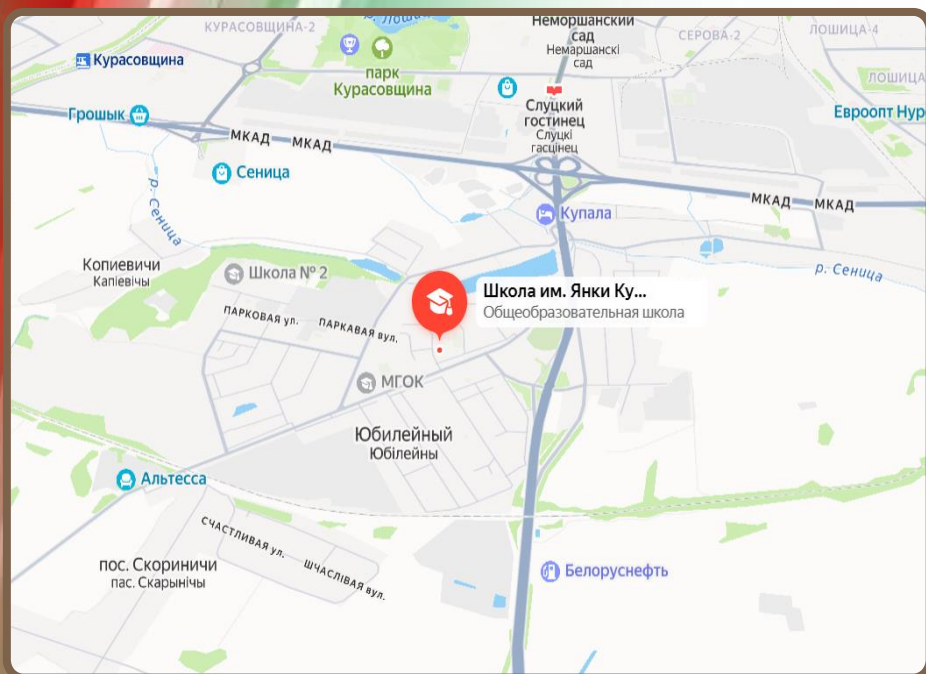

Государственное учреждение образования
«Сеницкая средняя школа имени Я.Купалы»

Методическое сопровождение гражданско-патриотического воспитания

Тылькович Виктория Юрьевна,
заместитель директора по воспитательной работе

Равлушевич Людмила Леоновна,
заместитель директора по учебной работе

 аг. Сеница, ул. Янки Купалы, 9
223056

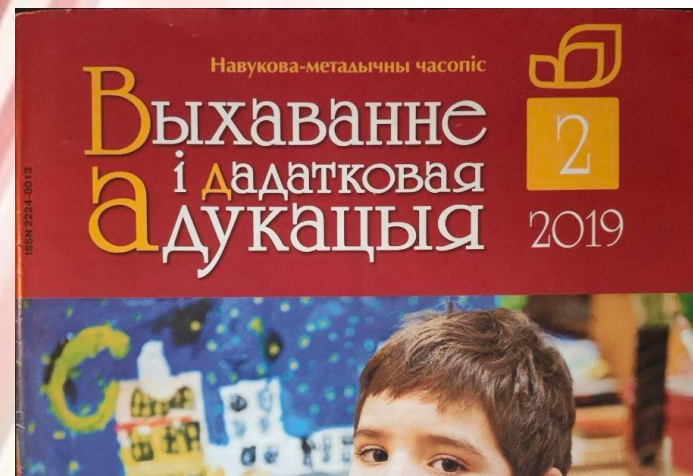
 [senicasch@guo.bc.by](mailto:senicash@guo.bc.by)

Педагогический проект
«Формирование гражданкой культуры и патриотизма учащихся в системе военно-патриотической деятельности учреждения образования»

Методическое сопровождение

■ Научно-методическое

ГОД НАРОДНАГА АДЗІНСТВА

Радзіма. Адзінства. Незалежнасць краіны

Класная гадзіна, X—XI класы

В. Ю. Тыльковіч, настаўніца беларускай мовы і літаратуры СШ № 110 г. Мінска, намеснік дырэктара па выхаванчай рабоце

Форма: 1-я частка — дыскусія, 2-я частка — тэатр.

Мета: стварыць умовы для асвавання вучнямі сваёй прыналежнасці да беларускага народа, неабходнасці адзінства.

Задачы:

- фарміраванне адказнасці і гатоўнасці дзейнічаць на карысць сваёй Бяльшчыны;
- выхаванне павялі да гісторыі Рэспублікі Беларусь;
- развіццё ўмення адукаваць свой суб'ект у моманты выхавання праблемнай тэмы;
- фарміраванне пазнавальнай цікавасці да тэмы класнай гадзіны.

Абсталяванне: выстава: СМІ Беларусі; экран, медыяпрайектар.

Навіннае: работа:

- Падрыхтоўка сцэнарыя класнай гадзіны.
- Сход актыўнага класа, размеркаванне роляў і паведамленні.
- Падрыхтоўка тэкстаў.
- Работа з вучнямі: выразнасць чытання, тлумачэнне тэкстаў.
- Падрыхтоўка прэзентацыі Power Point.

Ход класнай гадзіны

I. Арыентацыйны этап.

Задача: матываваць вучняў на актыўны ўдзел у класнай гадзіне.

II. Дыскусія.

Задача: на аснове праблемных сітуацый стварыць умовы для усведамлення тэмы класнай гадзіны, сітуацыя выйсці на тэму адзінства.

Настаўнік. Яшчэ не так даўно, у саветскі час, была вельмі папулярнай песня: «Мой

адрес — не дом і не ўліца, мой адрес — Советский Союз» (У. Харытонаў, Д. Тухмазаў, 1973 г.).

(Гучыць песня або фрагмент.)

Што вы падумалі пра гэтую песню, у якога «адрес» — не дом і не вуліца, а ўся краіна — Саветскі Саюз?

Прапаную вам варыянты адказаў на пытанне. Выберце той, з якім вы згодны.

- Гэта чалавек без дома, сям'і, шукае добры заробак.
- Гэта чалавек, які любіць сваю краіну, працуе, не думае пра грошы наогул. Ён — романтик. Гадоўнае ў яго жыцці — праца работы — будаўніцтва дамоў, заводаў, жалезных мастастроў (ВАМ). Ён упэўнены, што робіць дабро.
- Гэта чалавек, які прытрымліваецца выразу: «Знайдзі сабе справу па душы, і ты не будзеш працаваць ні дня» (Канфуцый). Ён спадавані, што робіць жыццё лепшым, радасным. Але ж яго сэрца «включаецца, забітае» пра блізкіх.

(Настаўнік каментуе адказы вучняў і накіравае дыскусію.)

А вось яшчэ радкі з песні: «Раніш думай о Родине, а потым о себе». Паслухаем фрагмент песні «Камсамольская традыцыя» (О. Фельдман — І. Шаферан, 1967 г.).

(Гучыць песня ці фрагмент.)

Як вы думаеце, аб чым песня «Камсамольская традыцыя»?

Настаўнік прапануе варыянты адказаў:

- Забудзьце добра, калі ёсць традыцыі. І традыцыя, пра якую спяваецца ў песні, — думаць пра Радзіму раней, чым пра сябе, правільна. Таму што Радзіма і чалавек — катэгорыі ўзаемазвязаныя. Чалавек павінен думаць, што ён можа зрабіць для

У СКАРБОНКУ ПЕДАГОГА

День поэзии, или Как сердцу высказать себя?

Тематический информационный час для учащихся X—XI классов

Всероссийный день поэзии впервые праздновался двадцать лет назад. Было это 21 марта 1999 года. На XXX сессии Генеральной конференции ЮНЕСКО было торжественно объявлено, что поэзия может отвечать на самые тонкие и сложные вопросы современного человека — надо только привлечь к ней его внимание. Внимание современного школьника привлечь к поэзии непросто. На решение этой задачи направлен и данный информационный час, разработку которого предлагает учительница белорусского языка и литературы СШ № 119 г. Мінска **Виктория Юрьевна ТЫЛЬКОВИЧ**.

Цель: формирование информационной культуры учащихся на основе привлечения их интереса к поэтическому творчеству.

Задачи: создать условия для личностного восприятия и понимания художественного текста, развития литературного и эстетического вкуса; совершенствовать умения и навыки работы с поэтическим текстом; содействовать пониманию значимости, важности поэзии для современного человека.

Оборудование: мультимедийная установка, компьютер, музыкальное сопровождение, декоративная ткань, белый ватный столик, два стула, выставка поэтических сборников, портреты поэтов, плакаты с высказываниями о поэзии («Поэзия — это высшая форма речи. Читая поэтов, человек начинает лучше понимать язык» (Иосиф Бродский)). «Поэзия — это поток радости, боли, изумления и малая толика слов из словаря» (Джубран Халиль). «Живопись — это поэзия, которую видит, а поэзия — это живопись, которую слышат» (Леонардо да Винчи). «Народ можа дараваць пэтам многае. Але не можа дараваць мяржэння ў часы, калі вырашчае яго лёс» (Максім Танк.)

Подготовительная работа:

- обсуждение темы информационного часа с информационной группой класса;
- проведение классного часа в форме дискуссии «Книга или Интернет?»;
- диагностика интереса учащихся;
- работа с литературными источниками;
- разработка сценария информационного часа; распределение ролей, подготовка участников;
- разработка тематической презентации, украшения класса.

Методические рекомендации: в связи со сложностью темы информационного часа, отсуствием у большинства старшеклассников потребности в чтении поэтических текстов необходимо при его организации и проведении учесть следующие:

- роли ведущих предоставить заинтересованным работам, которые смогут провести мероприятия эмоционально, неравнодушно;
- при подборе поэтических текстов ориентироваться на возрастные особенности школьников, их личные предпочтения в выборе тем, авторов (в данной разработке представлены предложения в проведении информационного часа как можно большее число ребят, которые могут прочесть строки любимых стихов, рассказать интересные истории из жизни любимых поэтов, истории из своей жизни, связанные с поэзией, проанализировать отдельные произведения и др.

ХОД МЕРОПРИЯТИЯ

Класс украшен в «поэтический стиль»: часть доски задекорирована тканью, рядом стоят ватный столик и стулья — это импровизированная сцена. С другой стороны располагается выставка поэти-

ТЭМА НУМАРА

3 гісторыі развіцця беларускай мовы

Інфармацыйная гадзіна, прысвечаная Міжнароднаму дню роднай мовы

Мета: фарміраваць інфармацыйную культуру навучнікаў у галіне мовазнаўства.

Задачы: развіваць культуру мовы, выхоўваць жаданне гаварыць на роднай мове, паважаць і любіць яе, садзейнічаць усвадленню вучнямі важнасці, неабходнасці і высокага сэнсу работы настаўніка.

Узровень: вучні IX—XI класаў.

Абсталяванне: тэматычная прэзентацыя, галерэя лістоў пад агульнай назвай «Каласы роднай мовы», якія ўключае ўрэнкі з вершаваных твораў, афарызмы знакамітых людзей пра беларускую мову.

ХОД МЕРАПРЫЕМСТВА

Кабинет аформлены ў адпаведнасці з тэмай заняткаў. Вучні размяшчаюцца паўколам перад цэнтральнай часткай, дзе знаходзіцца вялікі экран і будзе адбывацца асноўнае дзеянне. Пачынае мерапрыемства педагог.

Педагог. Вітаю вас, дарэгія сябры! Мы з вамі гаворым на рускай, беларускай і нават англійскай мовах. Але толькі адна з гэтых моў для нас родная. Гісторыя развіцця чалавечай цывілізацыі сведчыць: мова — гэта не толькі сродак зносін паміж людзьмі, але і душа кожнай нацыі, аснова мудрасці народа, заключаная ў яго песнях, казках, літаратуры. Мова — сродак спасціжэння свету, адукацыі і народнай маралі. 21 лютага ва ўсім свеце адзначаецца Міжнародны дзень роднай мовы. 17 жніўня гэта свята на Беларусі.

На слайдзе дэманструюцца віды Пакістана. Выходзіць падрыхтаваныя вучні.

1-шы вучань. У сярэдзіне XX ст. Бангладэш быў часткай Пакістана, праванцыя Усходні Пакістан. Ва Усходнім Пакістане пераважаў бенгальская мова, у Заходнім — урду. У 1948 г. урду стаў адзінай дзяржаўнай мовай краіны, і насельніцтва Усходняга Пакістана не магло з гэтым пагадзіцца. 21 лютага 1952 г. студэнты выйшлі на дэманстрацыю з мэтай абароны роднай мовы бенгалі.

2-гі вучань. Кожная лтаратурная мова мае сваю гісторыю, праходзіць адмытны шлях, неаддзінны ад уласнай асобы, яна выступае за прызнанне ад гісторыі народа. Сваю гісторыю, славу і трагічную, мае і беларуская мова.

тых крываваў падзеях у 1999 г. ЮНЕСКА — Камісія Арганізацыі Аб'яднаных Нацый па пытаннях асветы, навукі і культуры — абвясціла 21 лютага Днём роднай мовы. Мета свята — абарона моўнай культуры разнастайнасці, ахова энклаўных моў.

1-шы вучань. Па адзнаках ЮНЕСКА, на далёкім момант пад пагрозай знікнення знаходзіцца палява з існуючых у свеце 6 тыс. моў.

2-гі вучань. Гэта значыць, калі трох тысяч моў! Дарэчы, лямбда, што мова вымірае, калі на ёй гаворыць менш за 100 тыс. чалавек.

1-шы вучань. У планах арганізацыі — адсочванне становішча тых моў, якія знаходзіцца пад пагрозай знікнення, садзейнічаюць выпраўленню сітуацыі.

2-гі вучань. Сярод усіх існуючых у свеце гаворак і дыялектаў ёсць словы, якія адукацыя цэльнай і сэрцы кожнага беларуса — словы на роднай мове. Калі ласка, назавіце свае любімыя беларускія словы.

Дзеці называюць словы.

3-ці вучань. А вось любімае слова пісьменніка Вячаслава Бандаронкі — «мілагучны». Гэта слова нібы абдымае сабою ўсю Беларусь.

Дэманструюцца слайд з выявамі беларускіх старадаўняў, гісторыяй картай Вялікага Княства Літоўскага і партрэтам Альгерда. Выходзіць наступна пара падрыхтаваных вучняў.

2-ці вучань. Кожная лтаратурная мова мае сваю гісторыю, праходзіць адмытны шлях, неаддзінны ад уласнай асобы, яна выступае за прызнанне ад гісторыі народа. Сваю гісторыю, славу і трагічную, мае і беларуская мова.

«ЖЫВЕ ў ВЯКАХ БЕЛАРУСКАЯ МОВА...»

Вікторыя ТЫЛЬКОВИЧ,
настаўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы № 119 г. Мінска

21 лютага штогод адзначаецца Міжнародны дзень роднай мовы. Мета свята — садзейнічаць моўнай і культурнай разнастайнасці, ахоўваць энклаўныя мовы. Міжнародны дзень роднай мовы праходзіць у школе ўзніска і натхнёна. Вучні разумеюць: мы ўсе — жыхары адной планеты, мы розныя, але мы разам. Мы паважаем усе народы, усе мовы, але ж свая, родная мова нам блізка і дарагая.

«ЖЫВЕ ў ВЯКАХ БЕЛАРУСКАЯ МОВА...»

Тэматычная інфармацыйная гадзіна для вучняў VIII—XI класаў, прысвечаная Міжнароднаму дню роднай мовы

Мета: фарміраваць інфармацыйную культуру навучнікаў у галіне мовазнаўства.

Задачы:

- стварыць умовы для моўнага развіцця вучняў, жадання гаварыць на роднай мове, паважаць і любіць яе;
- развіваць культуру мовы;
- садзейнічаць усвадленню вучнямі важнасці, неабходнасці і высокага сэнсу работы настаўніка.

Абсталяванне і матэрыялы: прэзентацыя; галерэя лістоў пад агульнай назвай «Каласы роднай мовы», якія ўключае ўрэнкі з вершаваных твораў пра беларускую мову, афарызмы і цытаты знакамітых людзей пра родную мову.

Міжнародны дзень роднай мовы

Дата: 21 лютага — 21 лютага, пятніца.

Заснаваны: Генеральнай канферэнцыяй ЮНЕСКА 17.11.1999 г.

Значэнне: у гонар памяці загінуўшых у Бангладэш студэнтаў, якіх 21.02.1952 г. вышлі на дэманстрацыю з мэтай абароны роднай мовы бенгалі.

СЦЭНАРЫЙ

Настаўнік. Вітаю вас, дарэгія сябры. Мы гаворым на рускай, беларускай і нават англійскай мовах. Але толькі адна з іх ёсць наша родная мова. Гісторыя развіцця чалавечай цывілізацыі сведчыць: мова — гэта не толькі сродак зносін паміж людзьмі, але і душа кожнай нацыі, аснова мудрасці народа, яго песень, казак, літаратуры. Мова — сродак спасціжэння свету, адукацыі і народнай маралі. 21 лютага ва ўсім свеце адзначаецца Міжнародны дзень роднай мовы. 17 жніўня гэта свята на Беларусі.

Дэманструюцца віды Пакістана. Выходзіць наступна пара падрыхтаваных вучняў.

1-шы вучань. У сярэдзіне XX ст. Бангладэш быў часткай Пакістана, праванцыя Усходні Пакістан. Ва Усходнім Пакістане пераважаў бенгальская мова, у Заходнім — урду. У 1948 г. урду стаў адзінай дзяржаўнай мовай краіны, і насельніцтва Усходняга Пакістана не магло з гэтым пагадзіцца. 21 лютага 1952 г. студэнты выйшлі на дэманстрацыю з мэтай абароны роднай мовы бенгалі.

2-гі вучань. Кожная лтаратурная мова мае сваю гісторыю, праходзіць адмытны шлях, неаддзінны ад уласнай асобы, яна выступае за прызнанне ад гісторыі народа. Сваю гісторыю, славу і трагічную, мае і беларуская мова.

Дэманструюцца віды Пакістана.

1-шы вучань. У той час Бангладэш быў часткай Пакістана — праванцыя Усходні Пакістан. Ва Усходнім Пакістане пераважаў бенгальская мова, у Заходнім — урду. Пасля таго як у 1948 годзе урду стаў адзінай дзяржаўнай мовай, насельніцтва Усходняга Пакістана пачало пратэставаць. 21 лютага 1952 года студэнты выйшлі ў Дакке на дэманстрацыю з мэтай абароны роднай мовы бенгалі.

Вядучы 1. У іслам арганізацыі — стварэнне сістэмы праванцыяльнага міністраў для адсочвання становішча тых моў, якія знаходзіцца пад пагрозай знікнення, садзейнічаюць выпраўленню сітуацыі.

Вядучы 2. Больш за шэсць тысяч гаворак і дыялектаў налічваецца сёння ў нашым разнастайным свеце. Але ёсць сярод іх словы, якія адукацыя цэльнай і сэрцы кожнага беларуса, тая, што на роднай мове. Калі ласка, назавіце свае любімыя беларускія словы.

Вядучы спускаецца са сцэны ў залу. Адказны вучань.

Вядучы 1. Так, згодны. Прыгомыя родныя словы: кветка, каханне, шчыраць, матуля.

Методическое сопровождение

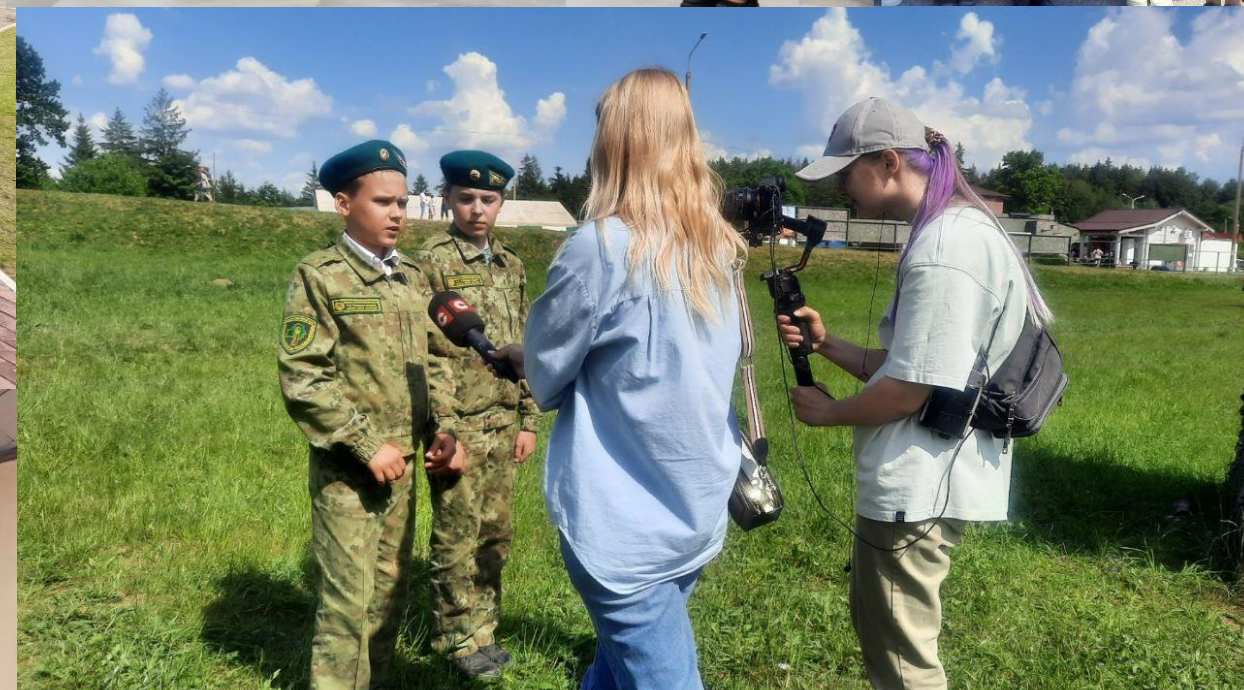
■ Организационно-обучающее

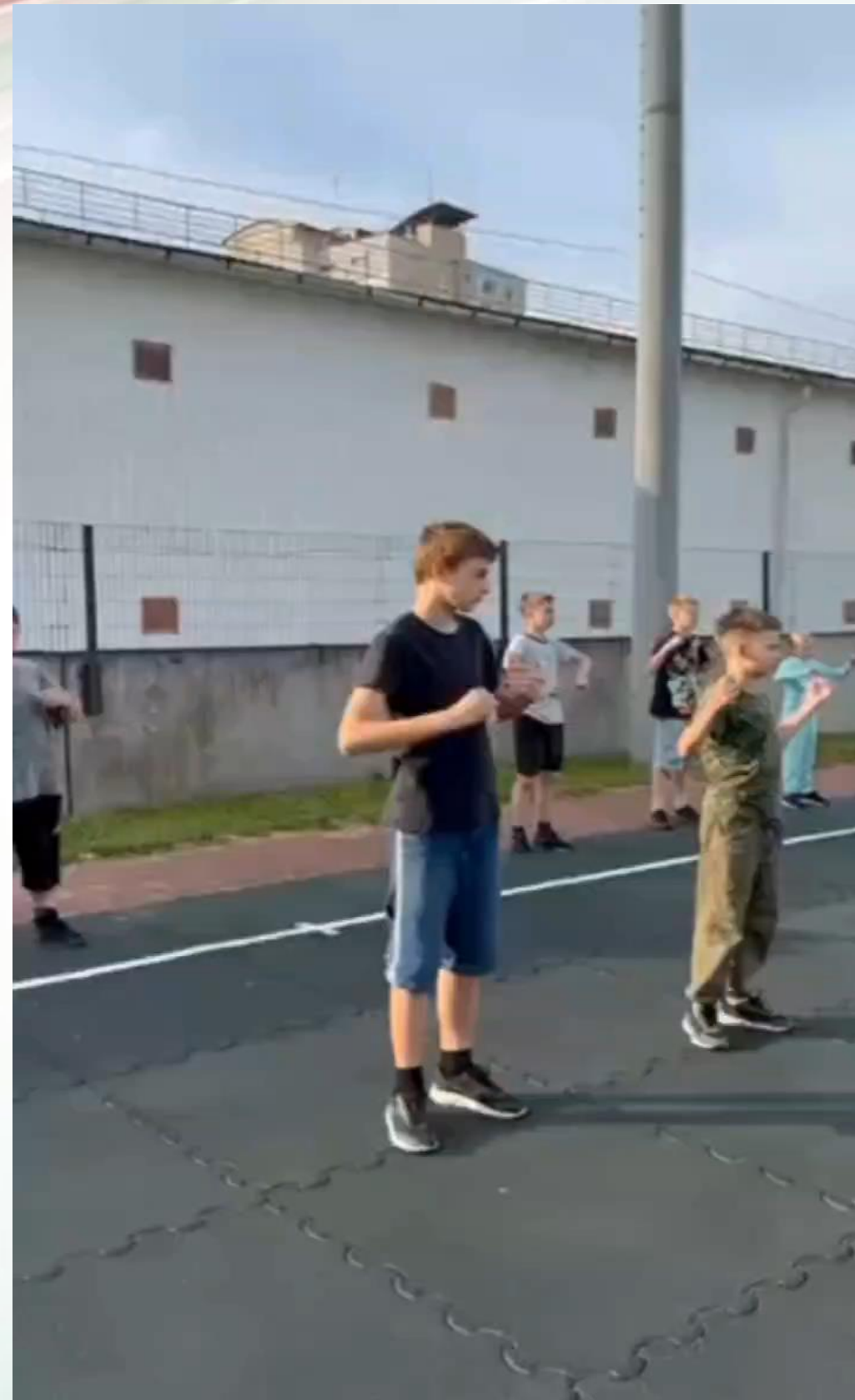
Военно-патриотическая вертикаль

Военно-патриотическая вертикаль

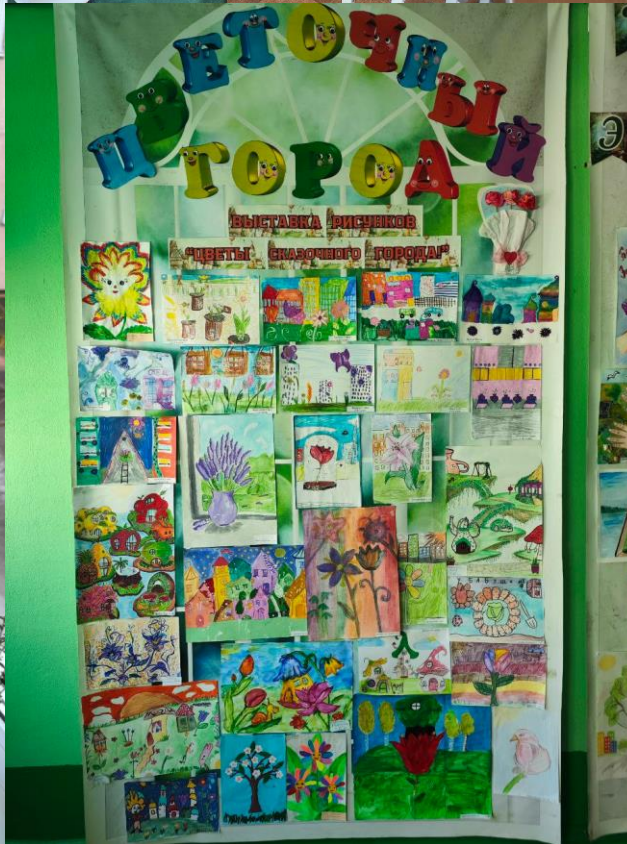
Военно-патриотическая вертикаль

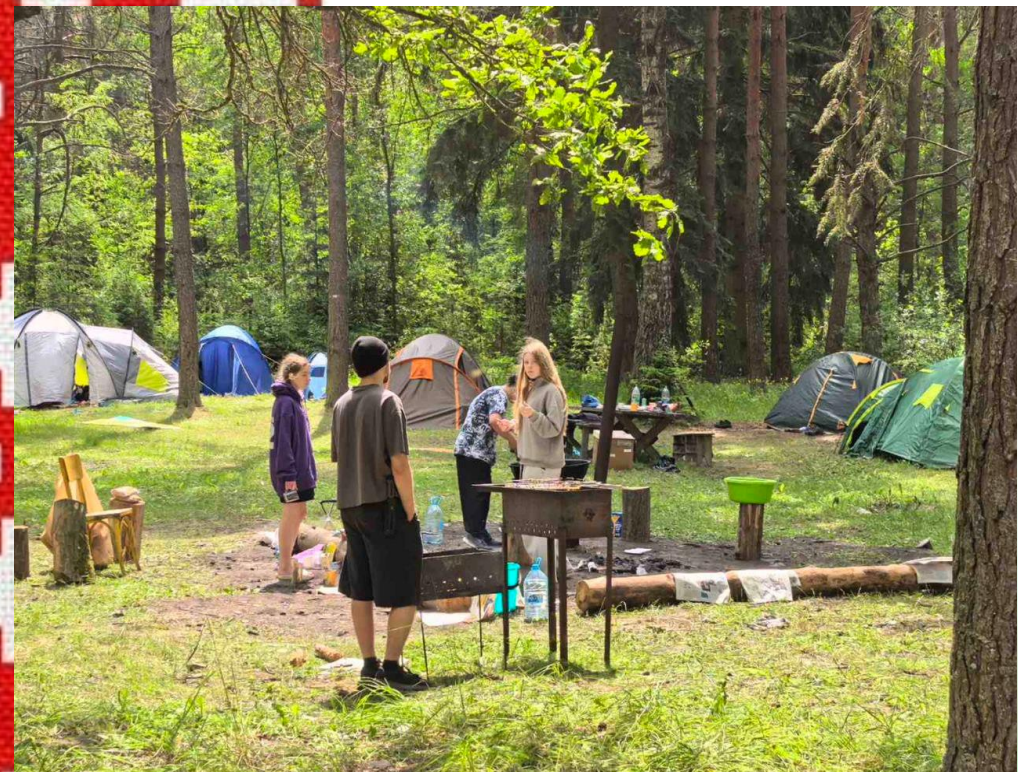
Экологический патриотизм

Экологический патриотизм

Экологический патриотизм

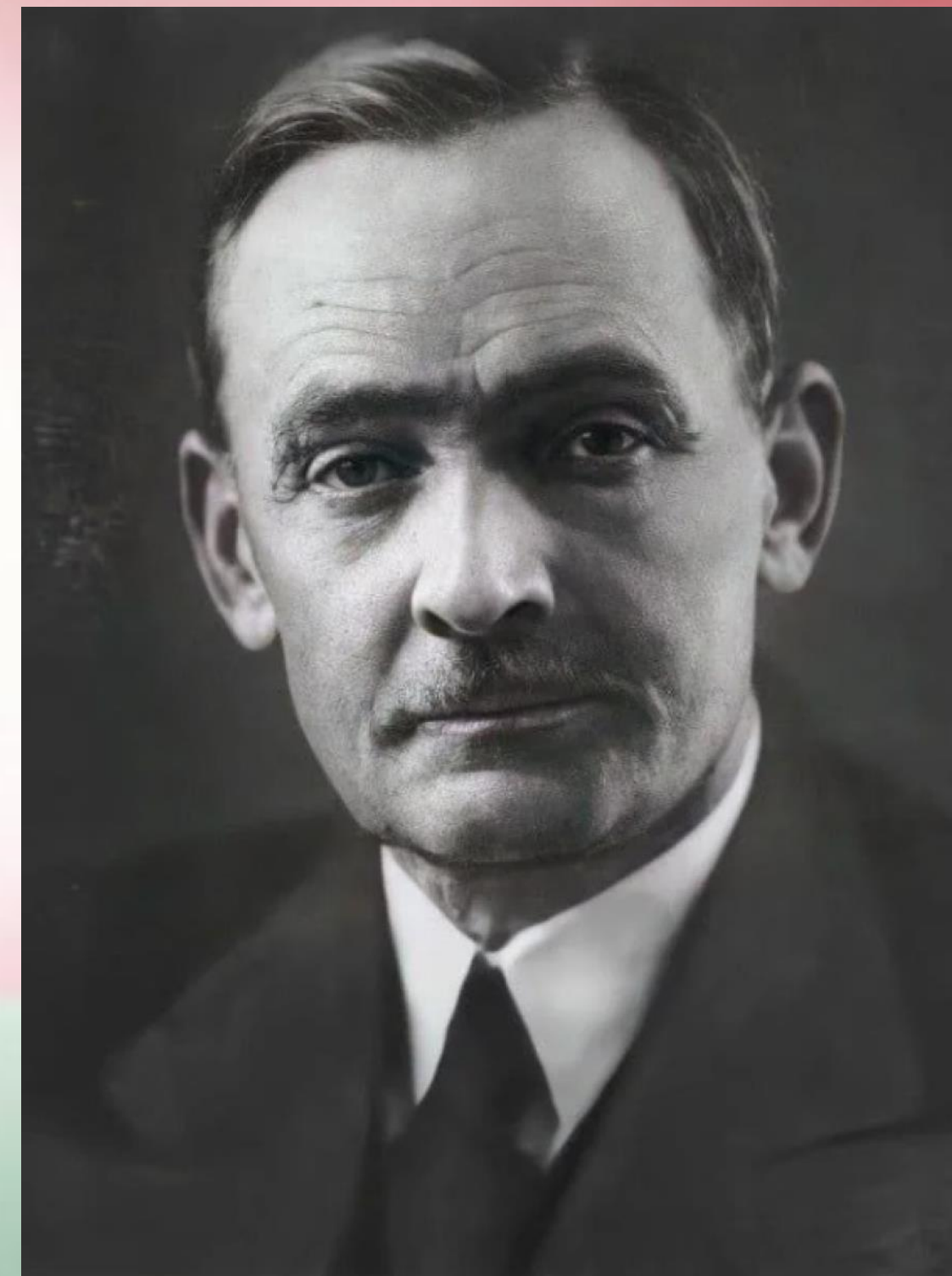
Сотрудничество со Средней общеобразовательной школой №10 имени дважды Героя Советского Союза В.Ф. Быковского (г. Павловский Посад, Московская область)

Героический контекст

Валерий Быковский

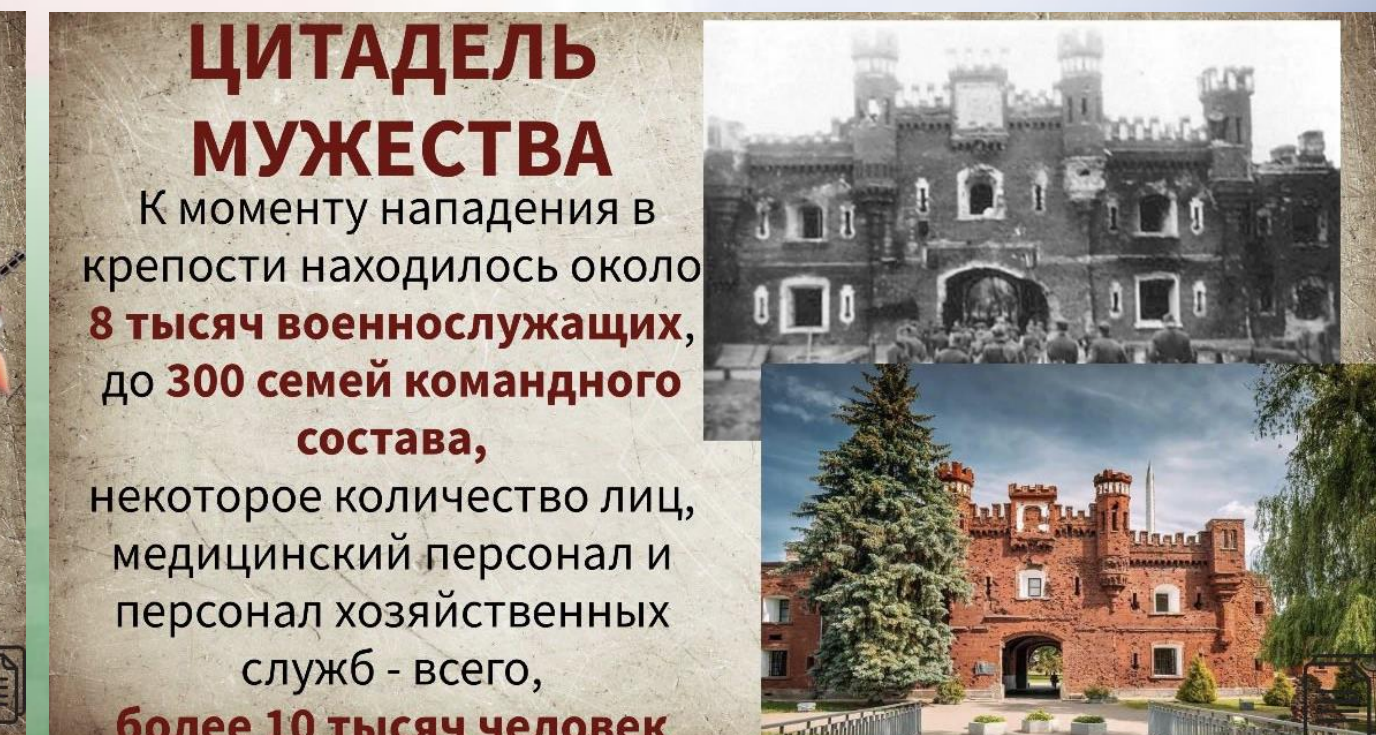
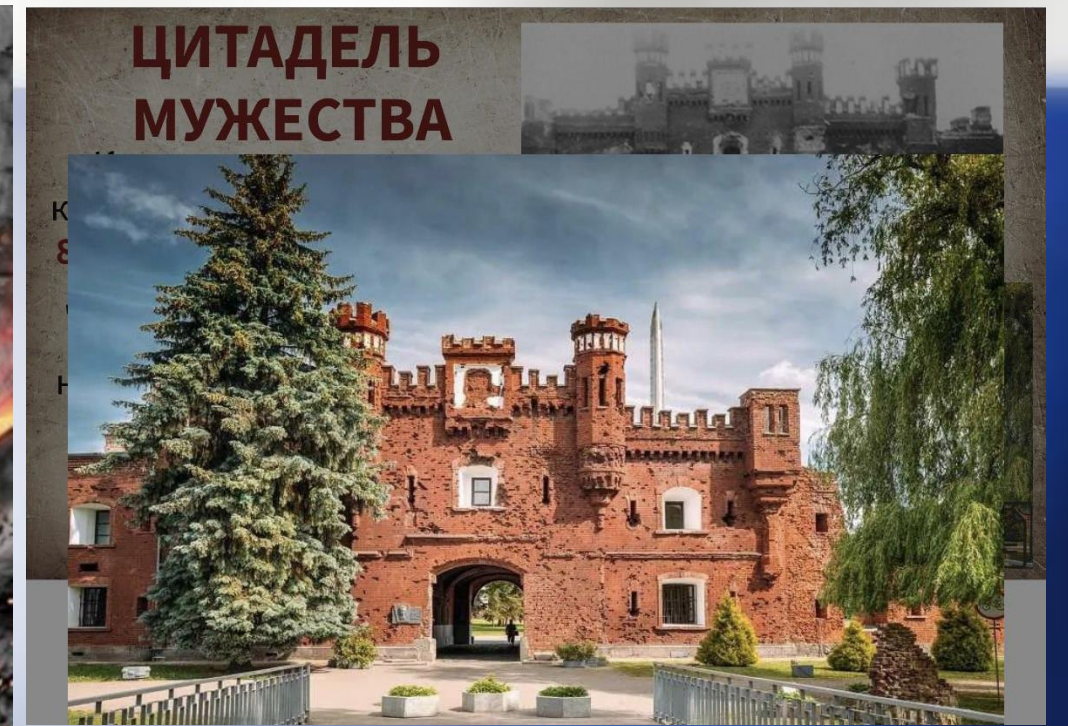

Иван Луцевич (Янка Купала)

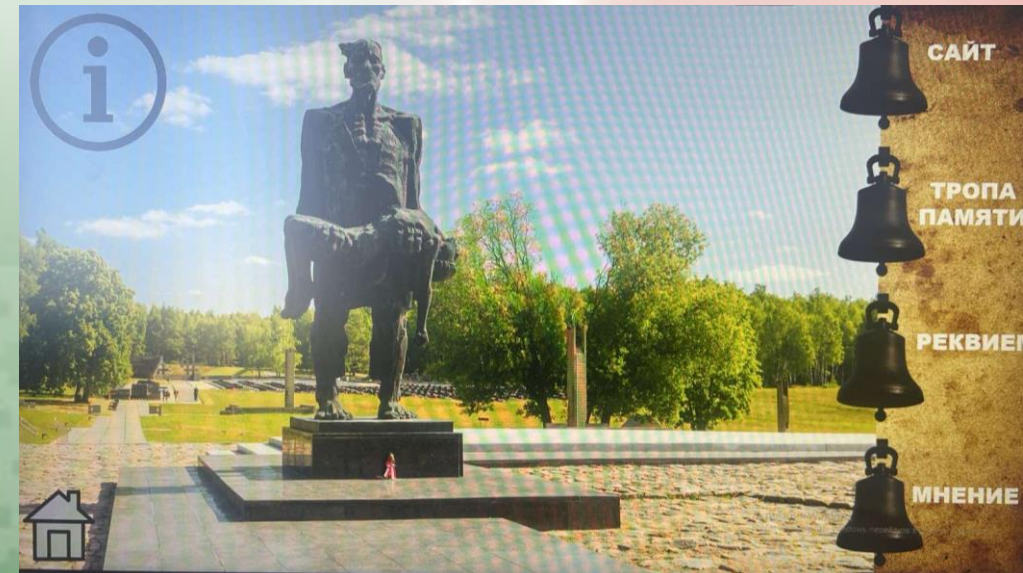
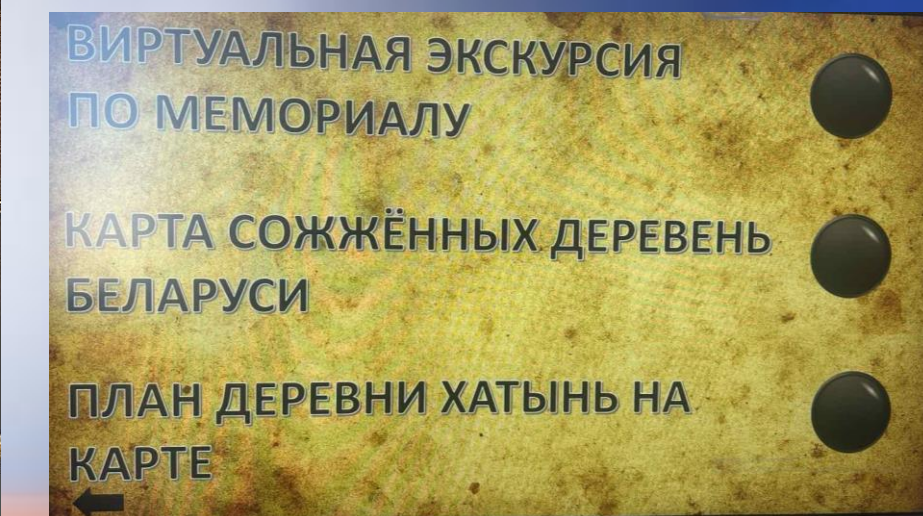
Сетевое взаимодействие

Электронный методический продукт

«Память и боль белорусской земли»

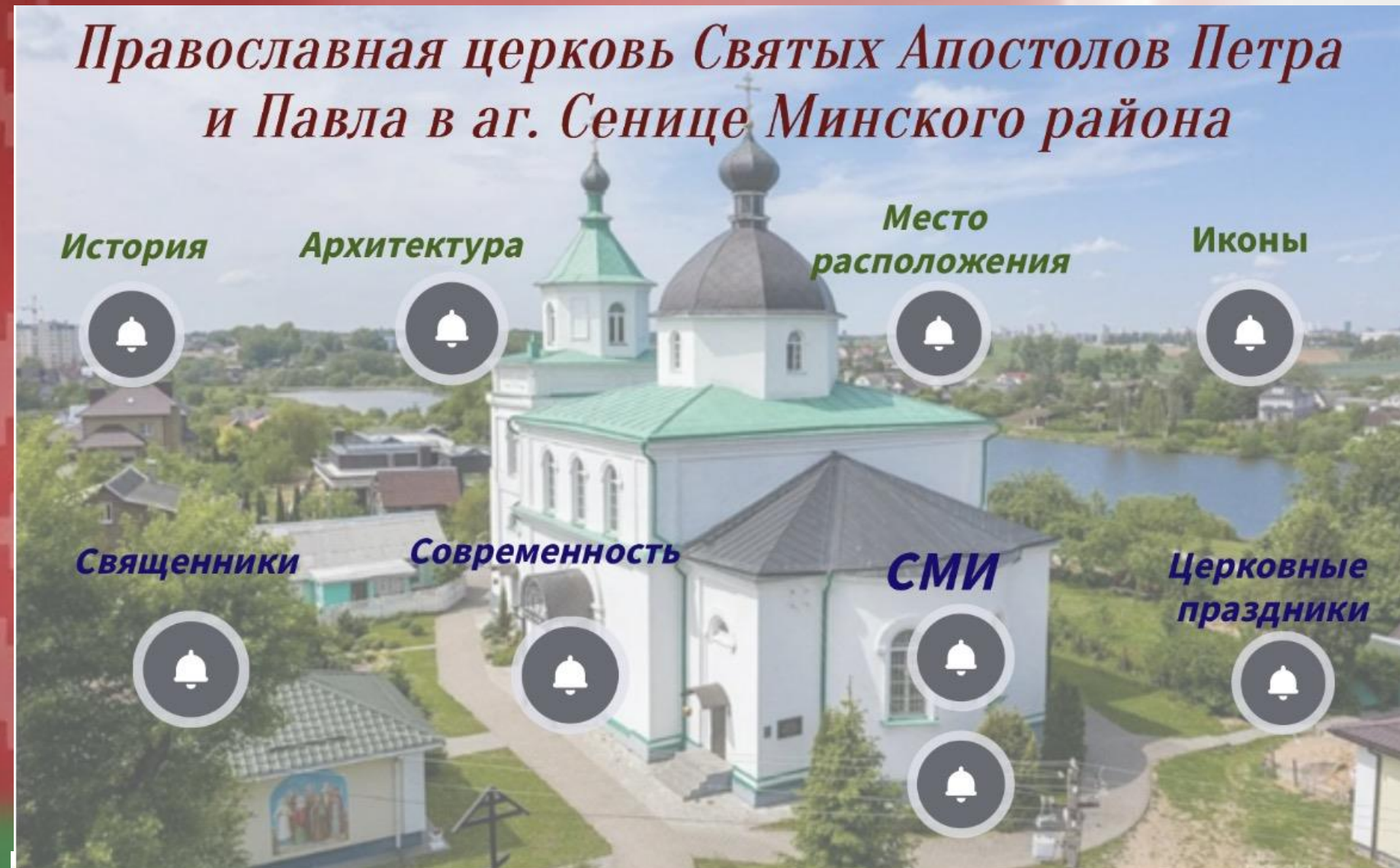

Сетевое взаимодействие Методический продукт «Зеркала времени»

Сетевое взаимодействие

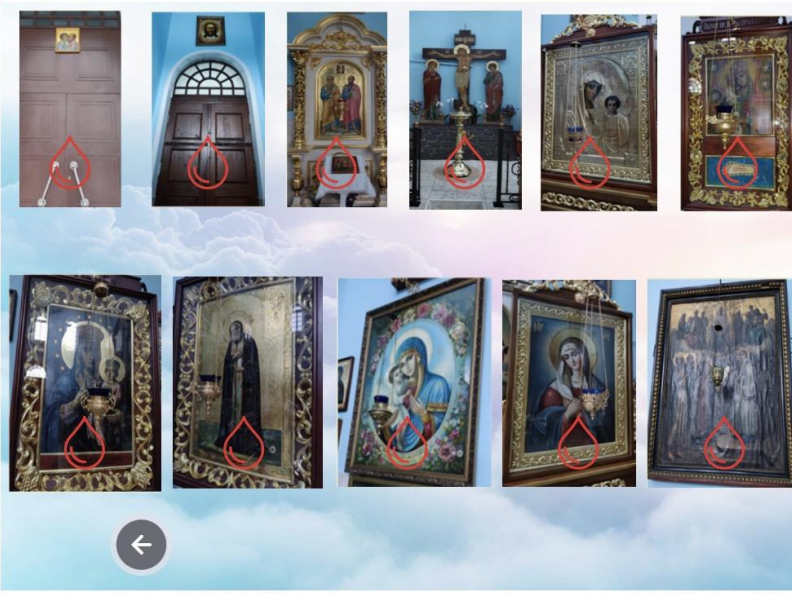
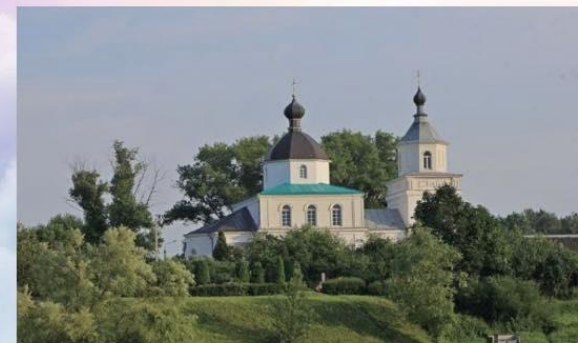
Интерактивный плакат «Православная церковь Святых Петра и Павла в аг. Сеница Минского района»

Деревня Сеница Минского района была основана, согласно предположениям историков, в начале XVI века. Название Сеница указывает на помещения, в которых хранили сено – сеники (сеницы). Уже в 1567 году упоминается владелец деревни некто Ж.С. Драгович. В 1582 году деревню приобрел С.И. Достоевский (предок Ф.М. Достоевского). Стоит отметить, что духовная история этой деревушки, отражает историю Беларуси, потому верующие обитатели деревни, будучи православными, с XVIII века стали униатами. Первая святыня, построенная на этих землях, была униатской. Инициатором возведения церкви в 1789 году выступил помещик Павловский, и носила она имя святых апостолов Петра и Павла. В 1839 году белорусы снова возвратились к православию, и в 1840 году святыню переводят в православие. К 1852 году возникла острая необходимость проведения капитального ремонта значительно изветшавшего святилища. В связи с этим тогдашний священник Иоанн Шышко обратился к Епископу минскому и бобрыйскому Михаилу. Оказалось, что гораздо выгоднее возвести на этом месте храм из камня, чем реставрировать деревянное здание. В 1861 году на его месте начали возводить новую каменную церковь по проекту архитектора Г.И. Меера.

Подрядчиком строительства выступил минский купец Александр Свешников. Средства на строительство выделило правительство в размере 12000 рублей. В 1865 году строительство было завершено. Храм был освящен во славу святых апостолов Петра и Павла. Московские купцы пожертвовали новой святыне четыре колокола. Новой церкви был присвоен 4-ый класс.

В 1864 году при церкви начала работать церковно-приходская школа, а позже народное училище, в котором с 1889 по 1890 годы учился Янка Купала. В 1923 году приход ликвидировали, из церкви вынесли все иконы и сожгли, здание храма передают колхозу «Красный специалист» под клуб. Затем здание используется как склад для зерна. В 1942 году в храме возобновились службы, но в 1962 году святыню снова закрыли к приезду Никиты Хрущёва. Помещение переделали под склад радиоконстанции. Некоторое время в стенах церкви работала музыкальная школа. В 1991 году церковь была возвращена верующим.

Сейчас это главная достопримечательность посёлка, при храме работает воскресная школа, 25 человек, учителями в которой служат Коробкин Александр Сергеевич и Рыжик Алла Ивановна. Есть и хор

С 1991 года до настоящего времени настоятелем храма является протоиерей Борис Пташинский. В 1993 году образовали Минское районное благочиние, которое возглавил настоятель Свято-Петро-Павловской церкви д. Сеница протоиерей Борис Пташинский. Богослужения в храме совершаются по воскресеньям и праздничным дням.

“

*«Воспитать патриота
может только патриот»*

А.Г.Лукашенко